

“Người Sài Gòn Ai Lại Thế...” - Tản Mạn - Nhất Hùng

Người đang sống tại Sài Gòn chắc là không có được cái tâm trạng của người Sài Gòn xa xứ. Vâng, xa rồi nhớ và thương lắm. Sài Gòn rộng lớn, phồn vinh, náo nhiệt, trẻ trung và vui tươi. Sài Gòn có đủ mọi sắc thái của các vùng miền đất nước, cả địa lý và cả con người nhưng lại có khí hậu không giống với các Tỉnh Thành khác, nơi chỉ có hai mùa Mưa - Nắng rõ rệt. Mùa Hè trời chợt mưa chợt nắng, hiện tượng này làm cho người Sài Gòn xa xứ cứ nhớ nhớ thương thương. Đã có không biết bao nhiêu bản Nhạc có nhắc có nói về Sài Gòn nhưng với Tôi, hai bài hay nhất là bài “Sài Gòn Đẹp Lắm” của Y Vân và bài “EM CÒN NHỚ HAY EM ĐÃ QUÊN” của TCS. Mời quý vị đọc lời và nghe lại cả hai bản nhạc:

SÀI GÒN ĐẸP LẮM - Y Vân

Dừng chân trên bến khi chiều nắng chưa phai - Từ xa thấp thoáng muôn tà áo tung bay - Nếp sống vui tươi nối chân nhau đến nơi này - Sài Gòn đẹp

lắm, Sài Gòn ơi, Sài Gòn ơi. - Ngựa xe như nước trên đường vẫn qua mau - Người ra thăm bến cầu chào nói xôn xao - Phố xa thênh thang đón chân tôi đến chung vui - Sài Gòn đẹp lắm, Sài Gòn ơi, Sài Gòn ơi...(hết trích)

.....

<https://youtu.be/zmd16sILihY>

EM CÒN NHỚ HAY EM ĐÃ QUÊN - TCS

Em còn nhớ hay em đã quên? - Nhớ Sài Gòn mưa rồi chợt nắng, - Nhớ phố xưa quen biết tên bàn chân, - Nhớ đèn đường từng đêm thao thức, - Sáng cho em vòm lá me xanh.

.....

Em ra đi nơi này vẫn thế, - Vẫn có em trong tim của mẹ, - Thành phố vẫn có những giấc mơ, - Vẫn sống thiết tha, - Vẫn lấp lánh hoa trên đường đi. Em còn nhớ hay em đã quên? - Nhớ Sài Gòn những chiều lộng gió, - Lá hát như mưa suốt con đường đi, - Có mặt đường vàng hoa như gấm, - Có không gian màu áo bay lên.

Em còn nhớ hay em đã quên? - Quê nhà đó năm xưa có em, - Có bóng dứa, có câu hò, - Có con đò chở mưa nắng đi...(hết trích)

<https://youtu.be/plfoKe54Ypk>

- Với “SÀI GÒN ĐẸP LẮM”, tôi hết ý, thuộc lâu lời nhạc và luôn lắm nhảm hát mỗi lúc yêu đời.

- Với “EM CÒN NHỚ HAY EM ĐÃ QUÊN”, tôi nhận rằng, chưa từng thấy bài thơ nào nói về Sài Gòn đầy đủ và sâu lắng đến thế. Tuy nhiên câu “Em Ra Đi Nơi Này Vẫn Thế” làm tôi cứ nghĩ mãi.

Nhạc phẩm này ra đời trong bối cảnh có nhiều người Việt di tản, vượt biên, vượt biển. Trịnh gặp khó không ít với dư luận cho rằng “bôi bác chế độ”, vì trong lúc nhà nước cao giọng: “xã hội đang thay da đổi thịt từng ngày” thì lại châm chích: “em ra đi nơi này vẫn thế” nhưng biết Trịnh trong đời thực cũng như trong tư liệu, tôi không nghĩ anh ấy “bôi bác”, có thể ngược lại và còn hàm ý: “vắng mợ thì chợ vẫn đông...”, nghĩa là em có đi thì cũng chẳng ảnh hưởng gì đến Sài Thành cả, phố vẫn đông vui, đường vẫn lấp lánh hoa, chiều vẫn lộng gió... cả anh nữa, vẫn yêu đời, vẫn mơ và vẫn sống thiết tha... Nhưng tại sao một nghệ sĩ đa tài đa cảm, lãng mạn lịch lãm như Trịnh mà lại sỗ sàng, chua cay, tàn nhẫn với “em” như vậy. Sao không nói, em đi rồi phố buồn vắng lặng, hoa không nở vì thiếu bóng em, chiều buồn tênh trống rỗng, anh hết yêu đời, thôi mơ mộng và sống chẳng thiết tha... Thế mới là yêu em... là nghệ sĩ chứ.

Là đàn ông, là Người Sài Gòn, ai lại thế.

Có lẽ biết vậy nên Ca Sĩ Khánh Ly, người mà cái tên gắn liền với Trịnh đã trả lời trong một cuộc phỏng vấn công khai rằng Bà không nghĩ bài hát “Em Còn Nhớ Hay Em Đã Quên” là viết cho Bà.

Và với tôi bài hát “Em Còn Nhớ Hay Em Đã Quên” là:

Rằng Hay Thì Thật Là Hay

Đàn Ông Ai Lại Chua Cay Thế Này...

(Nhái thơ Nguyễn Du)

“Chẳng thơm cũng thể hoa nhài

Chẳng thanh chẳng lịch cũng người Sài đô...”

(Nhái Ca Dao)

Nhất Hùng - Tháng 7 Hoa Thịnh Đốn

Nhớ Sài Gòn, tôi có viết mấy bài Thơ Đường, mời bạn đọc.

Sài Gòn Ơi, Nhớ Quá

Nhớ Sài Gòn, nhớ quá trời ơi
Nhớ mãi cảnh xưa nhớ mãi người
Nhớ sáng oi nồng tràn nắng đổ
Nhớ trưa tầm tã trút mưa rơi
Nhớ thời khắp phố vang câu hát *
Nhớ thuở muôn gia rộn tiếng cười
Nhớ lúc cúp cua, tập tán gái
Nhớ tình thơ đại buổi đầu đời

Nhất Hùng

* Sài Gòn đẹp lắm Sài Gòn ơi, Sài Gòn ơi...

Sài Gòn Trăm Nhớ Ngàn Thương

Hai tiếng Sài Gòn cứ vấn vương
Nhớ thôi trăm nhớ với ngàn thương
Nhớ hàng xóm cũ cùng con hẻm
Nhớ bạn bè xưa một mái trường
Nhớ buổi nắng mưa luôn bắt chợt
Nhớ thời hưng phế thật vô thường

Nhớ trưa giả bộ về chung lối
Lẽo đẽo theo em đến cuối đường
Nhất Hùng

Hòn Ngọc Viễn Đông

“Sài Gòn đẹp lắm Sài Gòn ơi...”
Câu hát tôn vinh vẻ tuyệt vời
Phố mỹ miều trẻ trung náo nhiệt
Người chân thật hiếu khách vui tươi
Trên đường xe dọc ngang muôn hướng
Dưới bến thuyền xuôi ngược khắp nơi
Du khách viếng thăm đều mến tặng
“Viễn đông hòn ngọc” của muôn thời

Nhất Hùng

